

ת"פ (באר שבע) 26373-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר) - בצמתו

ת"פ (באר-שבע) 26373-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני - בעצמושלים באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 26373-03-24

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני (עוצר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[15.07.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

גזר דין

ר��ע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ו (א) לחוק העונשין תש"ז 1977.

2. על פי המתוואר בעבודות כתוב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק אך מספר ימים עבר ליום 09.03.24 תקף הנאשם את אמו בביתה, בכר שהכה במכת אגרוף בפניה, כתוצאה מהכך נגרמו למATALוננת חבלות של ממש בדמות המתוואר מתחת לעין ימין.

3. במסגרת ההסדר שהוצע בפני כב' השופט סולקין ביום 04.06.24, הוסכם בין הצדדים שהנאשם יודה ויורשע בעבודות כתוב האישום המתוקן, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם וגוררי הדין הקודמים בעניינו של הנאשם, (ת/1, ת/2 ו-ת/3) וכן תמונות המתעדות החבלה של המATALוננת (ת/4).

5. המאשימה צינה שהנאשם הודה בעבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש, עדשה על נסיבות כתוב האישום, לפיהם הנאשם תקף את אמו במכות אגרוף בפניה וגרם לה לחבלה מתחת לעיניו, תיעוד החבלה כפי שעולה בתמונות הוגש במסגרת הראות לעונש. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו תוך שציינה ההגנה הרחבה שיש להעניק למתלוונת שהינה קשה. הדבר בא לידי ביטוי הן בחוק והן בפסקיקה הנוגעת בעבירות כלפי קשיים חרסי ישע. עוד צינה המאשימה כי מדובר בעבירות אלימות בגין המשפחה והחומרה שיש ליחס כלפי אלו הנוקטים באלימות כלפי בני משפחותם.

6. המאשימה הפנתה לגילון הרישום הפלילי וגזרי הדין שניתנו בעניינו של הנאשם וציינה את התנהלותו האלים המתמשכת כלפי המתלוונת ושגם במקרים קודמים עמדה המתלוונת לצד הנאשם וביקשה שি�שוב לגרוע עימה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 14 ל 28 חודשים מאסר בפועל, תוך שציינה שלآخرונה נדון בצריף תיקים לעונש מסוים של 15 חודשים. עוד צינה שלא הונח ולא התבקש תסקיר ולא הובאו כל נסיבות אישיות המצדיקות הקלה כלשהי או סטיטה ממתחם העונישה. בסופו של טיעון עתרה למיוקם עונשו של הנאשם באמצעות המתחם לו עתרה תוך הטלת מאסרים מוותיים, קנס, התחייבות ופיוצ'י למתלוונת.

7. ב"כ הנאשם, בפתח טיעונו הדגיש התקoon המשמעו של בכתב האישום, כמו כן עמד על כך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, חסר עדות אמו וצין מוכਬנות היחסים בין הנאשם לאמו על רקע נפשי והתמכרות לחומרים משי תודעה. ב"כ הנאשם, ביקש שיינתן ביטוי לumedת המתלוונת, תוך שציין כי הנאשם זה שמטל במתלוונת לאחר שעברה איירוע מוחוי ואיבדה יכולתה לתפקיד.

8. בהתייחס למתחם העונישה טען שהמתוחם מתחילה בעבודות שירות ועד 16 חודשים מאסר בפועל, והפנה לפסקיקה. בוגר למקורה הנדון טען שמדובר באירוע שלא תוכנן מראש, האלים לא כלל שימוש בחפשו, מדובר באירוע אלימים נקודתי.

נוכח האמור, טען כי יש מקום עונשו של הנאשם בתחום הטענה לעת תוך שיקול הودאותו, נסיבות האירוע, העובדה שהאלימים לא כלל שימוש בחפציהם. עברו הפלילי של הנאשם אינו השיקול המרכזי בעת גזירת עונשו.

דין

9. קביעת מתחם העונש הולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש הולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

10. במרקחה דן, הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלמות גופו של האדם, חייו, וביתחונו ובעניינו בפרט שמדובר בעבירות אלימות שבוצעה בגין התא המשפחתי, הנאשם בונה של המתלוונת המוגדרת קשה, עניין זה יש לציין כי קיים פער כוחות בולט בין התקוף לקורבן, שכן הינה נעדרת יכולת מושית להגן על עצמה. על החומרה שיש ליחס לעבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש, ניתן ללמידה מקביעת המחוקק לפיה בגין עבירה זו לא ניתן לשיטת עונש מותנה בלבד, אלא מטעמים מיוחדים שירשמו (ראו סעיף 368ו(ד) לחוק העונשין), מגבלת זו מבטאת החומרה הרבה הגלומה בעבירה והצורך להגן על אוכלוסיית הקשיים. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 3307/08 מדינת ישראל נ' טעם (09.03.04):

- "הפניה דוקא לאוכלוסייה חלה, אוכלוסיית הקשישים, מתח תקווה כי אוכלוסייה זו לא תוכל להגן על עצמה, משקפת אנטית חברותיות עמוקה ומגלמת בתוכה אכזריות ואדישות לחומרת הפגיעה הנגרמת לקורבן העבירה".
11. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכם המוגנים, הנאשם נהג באלימות פיזית כלפי אמו וגרם לה לחבלה בעינה.
12. מדיניות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים ונסיבות ביצוע העבירה כמפורט להלן:
- א. רע"פ 6090 דילנסקי נ' מדינת ישראל (16.8.23) מקרה שנסיבותו חמורות מעניינו, הנאשם תקף 2 קשישים נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים מסר ל 18 חודשים מסר, הנאשם נדון ל 10 חודשים מסר בפועל, ערעור ובקשה ערעור שהגיש נדחו.
- ב. רע"פ 8633 לב נ' מדינת ישראל (29.12.21), הנאשם כתה קשייש אשר פגע במכוניתה, הכתה בו בשתי מכות אגרוף, הנאשם הורשעה לאחר ניהול הוכחות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל 15 חודשים מסר, הנאשם נדון ל 7 חודשים מסר בעבודת שירות. ערעור ובקשה ערעור שהגיש נדחו.
- ג. רע"פ 2678/20 רחמים נ' מדינת ישראל (27.4.20), הנאשם הכה קשייש לאחר שביקשה ממנו להוציא ממתחם הבריכה בבניין המגורים את אורהיו ששחו בבריכה בניגוד לתקנון. מדובר בגין שאיירח במתחם הבריכה בבניין מגוריו מספר אורחים, בנגד לתקנון הבניין. נקבע מתחם ענישה שנו בין מספר חודשים מסר לרצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשים מסר. הנאשם נדון ל 10 חודשים מסר בפועל לצד עונשים נלוויים. ערעור ובקשה ערעור שהגיש נדחו.
13. נסיבות הקשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק): אומנם מדובר באירוע אלימות קצר ולא מתוכנן אך בעניינו יש לשקלול לחומרה הנתונים הבאים: זהות הקורבן, הנאשם תקף את אמו הקשייש. החוק אומנם אינו מחייב עבירה של תקיפת הורה אולם ניתן זה ראוי לשקלול לחומרה בהתאם לסעיף 40 יב לחוק העונשין המתיר לבית המשפט לשקלול נסיבות אחרות שאין ברשימת הנسبות הקשורות בעת קביעת המתחם. האירוע התרחש בתוך ביתו של המתлонנת, המקום בו אמרה לחוש בטוחה ומוגנת. ולכל אלה יש לציין הנזק הפיזי שנגרם למחלונות בדמota חבלה בעינה וזאת מعتبر לנזק הנפשי שנגרם לה, בהתאם לשכל הישר.
14. לאור כל האמור לעיל, נוכח עבודות כתוב האישום המתוקן, אופי העבירה שביצע הנאשם ולאור עקרון ההלימה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נع בין 8 חודשים מסר בפועל ועד ל - 18 חודשים מסר בפועל בצירוף ענישה נלוית.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לפחות גזירת העונש המתאים לנאים

16. בגזרת העונש לנאים, בגדרו מתחם העונש ההולם, יש להתחשב במסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 יא) במסגרת זו מן הראי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם בן 36, בעל עבר פלילי, ריצה מסר בפועל בן 15 חודשים בגין עבירות אלימות כלפי המתלוונת בתיק זה, עבירות משנה 2018. הנאשם עוצר עד תום ההליכים בגין תיק זה מיום ביצוע העבירה בחודש מרץ 2024, טרם מעצרו התגורר עם אמו ולטענתו סעד וטיפל בה.

אומנם הנאשם הודה במינויו לו והביע אהבתו לאמו, אולם נוכח התנהלותו ועברו הפלילי כלפי אמו סבור שהגיעה העת, על בית המשפט להעביר מסר חד ממשמעי וברור לנאשם לפיו נקיטת אלימות כלשהי כלפי אמו טוביל לתגובה עונשית חמורה. בעניין זה אני מוצא שיש ליתן משקל רב למיהות הקורבן, אשר תלואה בעל כורחה בחסדיו של בנה אשר עושה בה כרצונו והוא איש רגש אימاهו טבעי מגוננת עליו בכל מחיר ואפילו במחיר של פגעה בה. בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם והואיל ואין מדובר בעבירה אלימות ראשונה כלפי אותה מתלוונת, יש מקום לעונשו ברף הבינו של מתחם העונש.

נוכחות עמדת המתלוונת וחוסר הבahirות לגבי הבנתה את האירועים, לא מצאתה מקום לחיבת הנאשם בתשלום פיצוי כספי למתלוונת.

סוף דבר

אשר על-כן, הנהנו גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 13 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו.
 - ב. 8 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע.
 - ג. 3 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור במהלך התקופה עבירת אלימות מסווג יומיים.
 - ד. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ לתקופה של שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע. [התחייבות תצאර לפרטוקול].
- המציאות תסגור את התקיק.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- ניתן היום, ט' تموز תשפ"ד, 15 يول' 2024, בהuder הצדדים.